

OPETTAJAN MATERIAALI

OPETTAJAN MATERIAALI

Opettajan materiaali on koottu koulujen taidemuseovierailun tueksi. Materiaaliin on koottu teosnostoja ja vinkkejä näyttelyihin tutustumiseen ja jatkotyöstämiseen. Materiaalin avulla on hyvä kerrata myös museosäännöt ja saapumiseen liittyvät käytännöt ennen vierailua.

Tervetuloa taidemuseoon -sivuilla on perustietoa vierailusta, museon tehtävästä ja historiasta. Sivulla 8–28 on teosnostoja ja tehtäväideoita *Hugo Simberg: Näkyvän takaa* (2.10.2026 – 17.1.2027) ja *Mikä väri* (26.11.2024 – 8.11.2026) -näyttelyihin liittyen.

Esillä oleviin ja tuleviin näyttelyihin voi tutustua myös museon verkkosivulla: turuntaidemuseo.fi/nayttelyt

Turun taidemuseon kouluyhteistyöstä vastaa yleisötyön amanuenssi Elli Liippo. Otathan yhteyttä, jos jokin vierailuun liittyvä mietityttää tai haluat liittyä museon ylläpitämälle opettajien postituslistalle: elli.liippo@turuntaidemuseo.fi / 040 359 0087

RYHMÄVIERAILULLE

OPASTUKSET

Tarjoamme koululaisopastuksia esiopetusikäisistä 2. asteen opiskelijoihin. Opastuksen hinta on kouluille 40 € ja päiväkodeille 30 €. Opastuksia on saatavilla suomeksi, ruotsiksi, englanniksi ja venäjäksi. Tarjolla on myös selkokielistä opastuksia.

PÄÄSYLIPUT JA MAKSUT

Alle 16-vuotiaat ja 2. asteen opiskelijaryhmät ovat museon ilmaiskävijöitä. Ryhmän mukana tulevat opettajat ja ohjaajat pääsevät museoon ilmaiseksi.

VIERAILUN VARAAMINEN

Ryhmien tulee varata vierailuaika etukäteen. Vierailuajan ja opastuksen voi varata museon infosta:

info@turuntaidemuseo.fi / 040 6323 378 tai verkkosivulla olevalla varauslomakkeella: <https://turuntaidemuseo.fi/varaa-opastus>

MUSEON AUKIOLO

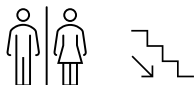
Museo on avoinna tiistaista perjantaihin klo 11–19 ja lauantaista sunnuntaihin klo 11–17. Koululaisopastuksia järjestetään myös arkiaamuisin ennen museon avaamista.

MUKAVA MUSEOVIERAILU KAIKILLE

Museon pelisäännöt on hyvä kerrata ennen vierailua. Opettaja on vastuussa ryhmästä vierailun ajan.

Ulkovaatteet, reput ja suuret laukut jätetään naulakoon tai lukittaviin lokeroihin. Näyttelytiloissa ei saa syödä eikä juoda. Museossa ei ole tiloja omien eväiden syömiseen.

Vessat sijaitsevat pohjakerroksessa.

Museossa liikutaan rauhallisesti opettajan / oppaan johdolla. Opettaja on vastuussa oppilaista vierailun ajan.

Taideteoksiin ei saa koskea. Osa teoksista on hyvin hauraita. Myös silmälle näkymättömät vauriot voivat vahingoittaa teosta. Turvallinen etäisyys teoksiin on minimissään 50 cm.

Taideteoksia saa mielellään kuvata ilman salamavaloa ellei toisin mainita.

Otattehan muut museokävijät huomioon. Kiitos yhteistyöstä!

KATSOA SAA, MUTTEI KOSKEA

Museon tehtävä on ylläpitää ja vahvistavaa ihmisten ymmärrystä sekä osallisuutta kulttuurista, historiasta ja ympäristöstä. Sen tehtävä on myös edistää kulttuuri- ja luonnonperinnön sekä taiteen säilymistä tuleville sukupolville (Museolaki).

Museo-olosuhteilla (lämpötila, ilmankosteus, valo) varmistetaan, että esineet ja taideteokset säilyvät mahdollisimman hyvin. Esimerkiksi auringon uv-säteily ja ilmankosteuden vaihtelu ovat materiaaleille haitallisia. Näyttelyiden välillä teosten annetaan levätä teosvarastossa.

Museoesineisiin, kuten taideteoksiin, ei saa koskea paljain käsin. Puhtaallakin iholla on rasvaa, joka voi vahingoittaa teosta ja sen materiaaleja. Taideteoksia käsitellään aina suojahanskoin ja varoen. Teokset saattavat myös olla hauraita ja hajota huolimattomassa käsittelyssä.

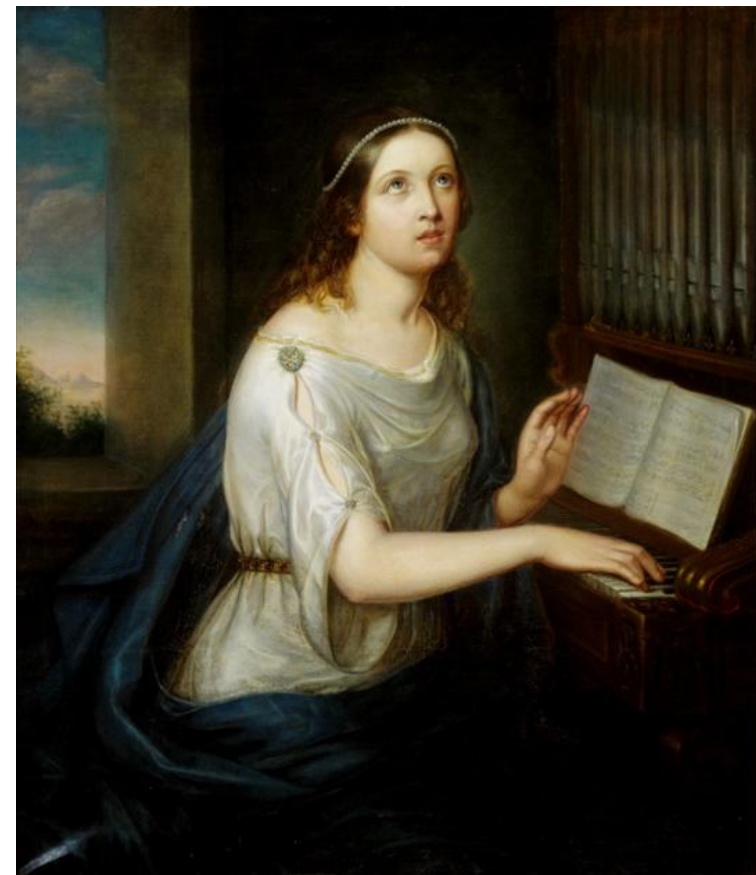

Ernst Dahlström lahjoitti veljensä Magnus Dahlströmin kanssa rahat museorakennusta varten. Veljesten marmoriset rintakuvat on nähtävissä museon toisessa kerroksessa. Veistosten huoltotoimenpiteisiin kuuluu mm. pölyjen pyyhkiminen.

TAIDEKOKOELMA

Museotoiminnan perustana on kokoelma, jota museo kartuttaa ostoin ja lahjoituksin, ylläpitää ja esittää yleisölle. Turun taidemuseon kokoelma koostuu noin 7 600 taideteoksesta, joita esitellään vaihtuvissa kokoelmanäyttelyissä sekä lainataan muihin museoihin.

Turun taidemuseon kokoelmaan on hankittu aikalaistaidetta eli elossa olevien taiteilijoiden tekemää taidetta museon perustamisesta lähtien. Museon olemassaolon aikana taide on muuttunut aivan niin kuin maailma sen ympärilläkin.

Erik Johan Löfgrenin maalaus *Pyhä Cecilia* (1848) on ensimmäinen teos, joka liitettiin Turun taidemuseon kokoelmaan. Neiti Anna Gülich lahjoitti sen 1870-luvulla ”ikään kuin Turun taulumuseon aluksi”.

TAIDEMUSEON HISTORIAA

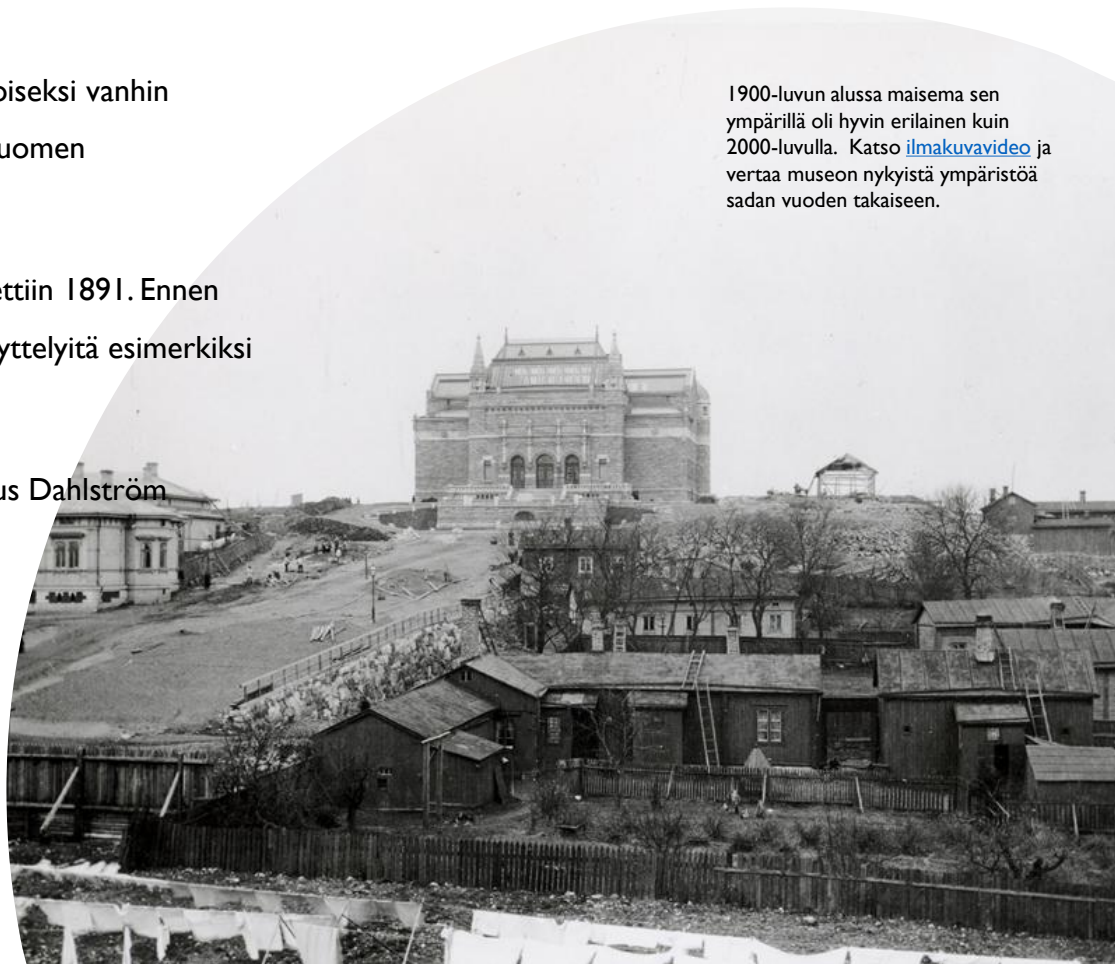
Vuonna 1904 avattu Turun taidemuseo on Suomen toiseksi vanhin taidemuseo. Se aloitti toimintansa 13 vuotta ennen Suomen itsenäistymistä.

Museon taustalla toimiva Turun Taideyhdistys perustettiin 1891. Ennen museorakennuksen valmistumista yhdistys järjesti näyttelyitä esimerkiksi kaupungintalolla.

Museorakennus rakennettiin veljesten Ernst ja Magnus Dahlström rahalahjoituksen turvin. Arkkitehtikilpailun voitti Gustav Nyström, jonka piirustusten mukaan Puolalanmäen museorakennus toteutettiin.

Lue lisää museon historiasta verkkosivulta:
<https://turuntaidemuseo.fi/historia>

1900-luvun alussa maisema sen ympärillä oli hyvin erilainen kuin 2000-luvulla. Katso [ilmakuvavideo](#) ja vertaa museon nykyistä ympäristöä sadan vuoden takaiseen.

HUGO SIMBERG

Näkyvän takaa

2.10.2026 – 17.1.2027

Hugo Simberg (1873–1917) kuvasi syvällisesti ja empaattisesti ihmisiä, eläimiä sekä satumailman hahmoja. Hän liikkui luontevasti arjen ja fantasian, huumorin ja vakavuuden sekä elämän ja kuoleman rajapinnoilla. Simberg ei itse selittänyt teoksiaan, ja yli sata vuotta teosten syntymisen jälkeenkin niiden arvoituksellisuus puhuttelee jättäen tilaa uusille tulkinnoille.

Näkyvän takaa tuo yhteen yli 70 Simbergin maalausta, grafiikan vedosta, vesiväri- ja tussityötä yksityisistä ja julkisista kokoelmista ja tuo esiin hänen monipuolisuutensa taiteilijana. Näyttely on esillä museon I. kerroksen näyttelytiloissa.

Kuva: Hugo Simberg maalaamassa Tampereen Johanneksen kirkon holvivaippaan enkeliä siipivartiota, 1904. Hugo Simbergin arkisto / Kansallisgalleria

Näyttelyn tekstit
löytyvät myös
verkkosivulta:
[turunaidemuseo.fi/
nayttelyt/hugo-
simberg](https://turunaidemuseo.fi/nayttelyt/hugo-simberg)

Haavoittunut enkeli

Kaksi poikaa kantaa paareilla haavoittunutta enkeliä avarassa ja autiossa rantamaisemassa. Enkelin siivessä on ruhje ja otsalla side. Vakavat pojat keskittyvät tärkeään tehtäväänsä.

Mitä on tapahtunut?

Mitä tapahtuu seuraavaksi?

Minne pojat kantavat enkeliä?

Kun teos oli ensimmäistä kertaa esillä, taiteilija kirjasi nimen paikalle pelkän ajatusviivan. Arvoituksellinen teos sai vasta myöhemmin nimekseen *Haavoittunut enkeli*.

Hugo Simberg: *Haavoittunut enkeli*, 1903, öljy kankaalle, 127 x 154.
Kansallisgallerian kokoelma / Ateneumin taidemuseo, Ahlströmin kokoelmat.

Perunatyttö

Hugo Simberg kuvasi eri-ikäisiä ihmisiä syvällisesti ja myötätuntoisesti keskittyen kuvattavien henkilöiden sisäiseen olemukseen.

Perunatyttö-maalauksessa tummiin vaatteisiin ja valkoiseen huiviin pukeutunut lapsi on kuvattu huoneen hämäännä nurkkaan kyykistyneenä. Tytön edessä on kasa perunoita, joita hän käsittelee veitsen avulla. Osa perunoista on jo mätänemisen mustuttamia.

Näyttelyssä on useita henkilökuvia, joita voi lähestyä esimerkiksi haastattelun tai kirjeen muodossa.

Haastattelu: Kirjaa ylös kysymyksiä, joita haluaisit esittää maalauksen henkilölle. Kun kysymykset ovat valmiit, eläytykää vuorotellen henkilön rooliin ja miettikää yhdessä vastauksia kysymyksiin.

Kirje: Mitä haluaisit kysyä maalauksen henkilöltä? Entä mitä voisit hänelle sanoa? Kirjoita kirje tai postikortti perunatyttöle.

Hugo Simberg: *Perunatyttö*, 1901, öljy kankaalle, 85 x 55. Turun taidemuseo.

Syksy

Simberg kuvaa maisemaa muuttavat ja vuodenkiertoon kuuluvat luonnonilmiöt, kuten hallan ja syksyn, sekä abstraktit ilmiöt, kuten kuoleman, samaistuttavina ja toimeliaina hahmoina.

Personifikaatio eli henkilöitymä tarkoittaa elottoman esineen, eläimen, luonnonvoiman tai abstraktin käsitteen (esim. aika) esittämistä ihmismäisenä olentona.

Teoksessa Syksy luurankomaisen hahmon jalkaterät uppoavat juurten lailla maahan. Olento on keskittynyt nakertamaan nuorta koivua, joka on pudottamassa viimeisetkin kellastuneet lehtensä maahan.

Jos marraskuu olisi satuhahmo...

Valitse vuodenaika tai kuukausi ja kuvittele se satuolennoksi.

Miltä se näyttäisi, miten se liikkuisi ja millaisessa ympäristössä se eläisi?

Hugo Simberg: Syksy, 1896, tempera kankaalle, 76 x 40. Yksityiskokoelma.

Kuolema ja perunaeukko & Kuoleman puutarhassa

Simbergin teoksissa esiintyvä mustiin pukeutunut, luurankohahmo on kuoleman personifikaatio. Polvihousuinen Kuolema ei ole uhkaava tai kovin pelottava, vaan ennemminkin sympaattinen kanssakulkija, joka tekee surullista työtään pakon sanelemana.

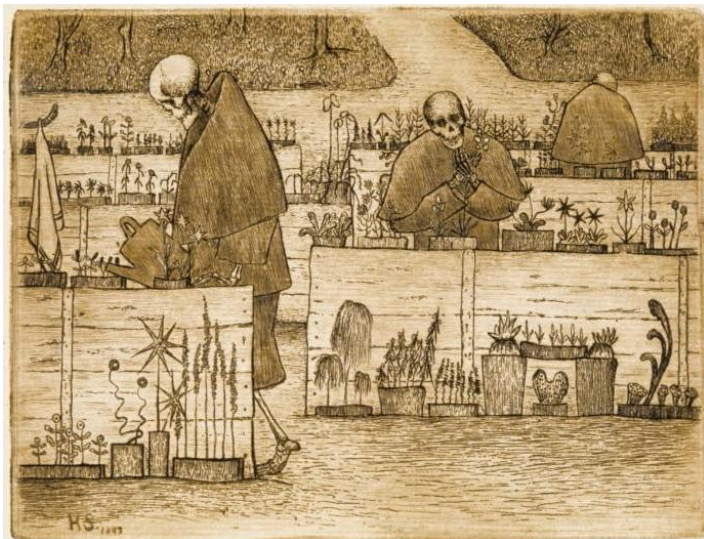
Kuolema puutarhassa luurankomiehet osoittavat hellyyttä ja myötätuntoa kitukasvuisia kasveja kohtaan. Simberg kuvasi kuoleman puutarhan paikkana, jonne sielut päätyvät kuoleman jälkeen. Aiheen taustalla vaikuttaa H. C. Andersenin satu *Äiti*, jossa kuollut lapsi nukkuu sinisenä krookuksena Kuoleman kasvihuoneessa.

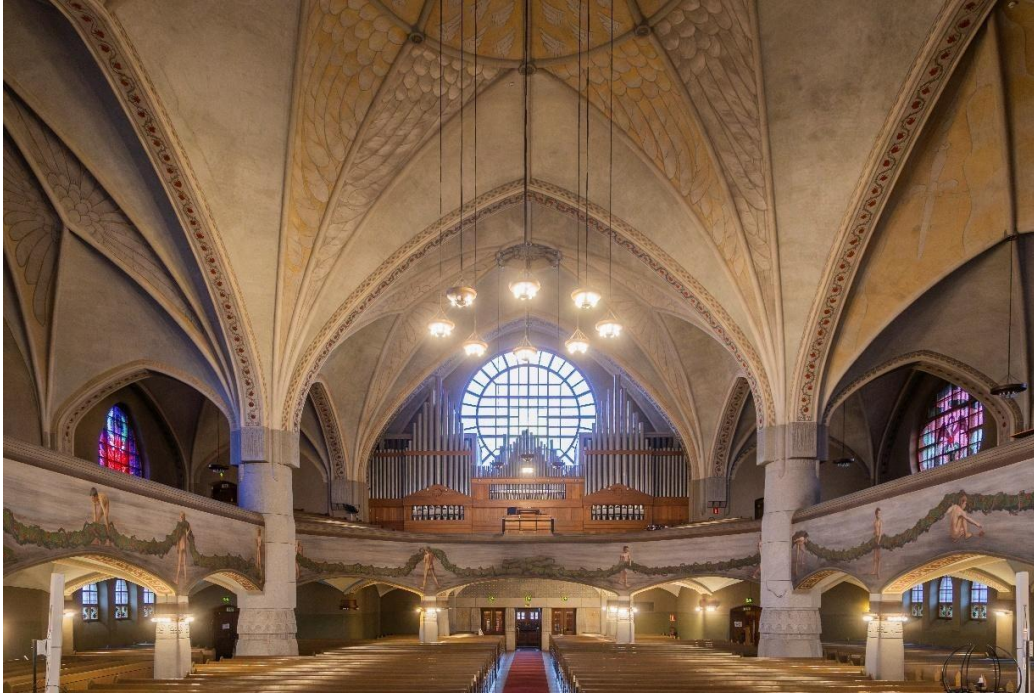
Kuoleman puutarha oli Simbergille tärkeä aihe, johon hän palasi moneen kertaan ja jota hän varioi eri tekniikoin. *Näkyvän takaa* -näyttelyssä on esillä Turun taidemuseon kokoelmaan kuuluva mustavalkoinen etsaus eli grafiikanvedos. Taidetrippi-videolla kuva-aiheeseen tutustutaan Kansallisgallerian kokoelmaan kuuluvan guassimaalauksen kautta:

[Kansallisgallerian Taidetrippi](#) (You Tube, kesto 6:33)

Hugo Simberg: *Kuolema ja perunaeukko*, 1890-luku, tempera kankaalle, 30 x 25. Reitzin säätiön kokoelma.

Hugo Simberg: *Kuoleman puutarha*, 1897, viivasyövytys, 11,7 x 15,5. Turun taidemuseo.

Köynnöksenkantajat

Näyttelyn suurikokoisimmat teokset ovat harjoitelmia Tampereen tuomiokirkon (entinen Johanneksenkirkko) seinämaalauksia varten. Kirkon lehterikaidetta kiertää elämäнкöynnös, jota kannattelee kaksitoista poikaa kukin omalla tyylillään: yhdelle taakka on kevyt ja toiselle raskas.

Seinämaalaus toteutettiin perinteikkäällä, mutta vaativalla freskotekniikalla, jossa kuva maalataan märälle kalkkilaastipinnalle. Lopullinen työ oli tehtävä nopeasti, joten Simbergin oli tehtävä huolellisia harjoitelmia aiheista etukäteen.

Tampereen tuomiokirkon sisätila, kuva: Tuula Vartiainen / Tampereen seurakunnat

Hugo Simberg: *Köynnöksenkantaja* (harjoitelma Tampereen Tuomiokirkon lehterifreskoa varten) 1905, öljy kankaalle, 220 x 129.

Kansallisgallerian kokoelma / Ateneumin taidemuseo. Kuva: Kansallisgalleria / Hannu Aaltonen

Viipurinlahden länsirannalla sijainnut Niemenlautta oli Hugo Simbergille tärkeä kesäpaikka lapsuudesta aikuisuuteen.

Niemenlautassa syntyneet teokset kuvaavat leppoisia kesäpäiviä, joihin kuuluu yhdessäolo, meri ja rantaelämä. Laiturit, uimahuoneet ja veneet toimivat näyttämöinä sekä todellisille kesämuistoille että mielikuvituksellisille tapahtumille.

Teoksessa *Iltaa kohti* Simberg on kuvannut oman isänsä ja poikansa kulkemassa käsikkäin auringonlaskun värjäämässä rantamaisemassa. Teos kertoo lämpimästi läheisyydestä, sukupolvien yhteydestä ja elämän jatkuvuudesta.

Hugo Simberg: *Iltaa kohti*, 1913, öljy kankaalle, 162 x 95.
Reitzin säätiön kokoelma.

Hugo Simberg: *Uimaan*, n. 1895, öljy kankaalle, 26 x 33.
Pohjanmaan museo / Karl Hedmanin taidekokoelma, Vaasa.

Emma Sarpaniemi: *Self-portrait Wearing Red Socks* (2022) pigmenttivedos alumiinille

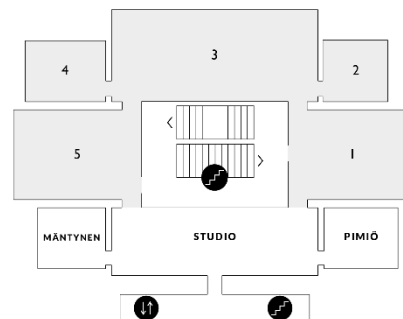
MIKÄ VÄRI

26.11.2024 – 8.11.2026

Turun taidemuseon kokoelmateoksista koottu näyttely pohtii, miten tulkita värien merkitystä kuvataiteessa tuoreen taiteentutkimuksen valossa. Esillä on runsas 60 teosta 40 taiteilijalta ja ajallisesti näyttelyssä liikutaan 1800-luvulta 2020-luvulle.

Näyttely sijaitsee museon 2. kerroksessa ja se jakautuu viiteen saliin, joista jokaisella on oma teemansa.

Näyttelytekstit ovat
luettavissa museon
verkkosivulla:
[turuntaidemuseo.fi/tekst
it-mika-vari](https://turuntaidemuseo.fi/tekst-it-mika-vari)

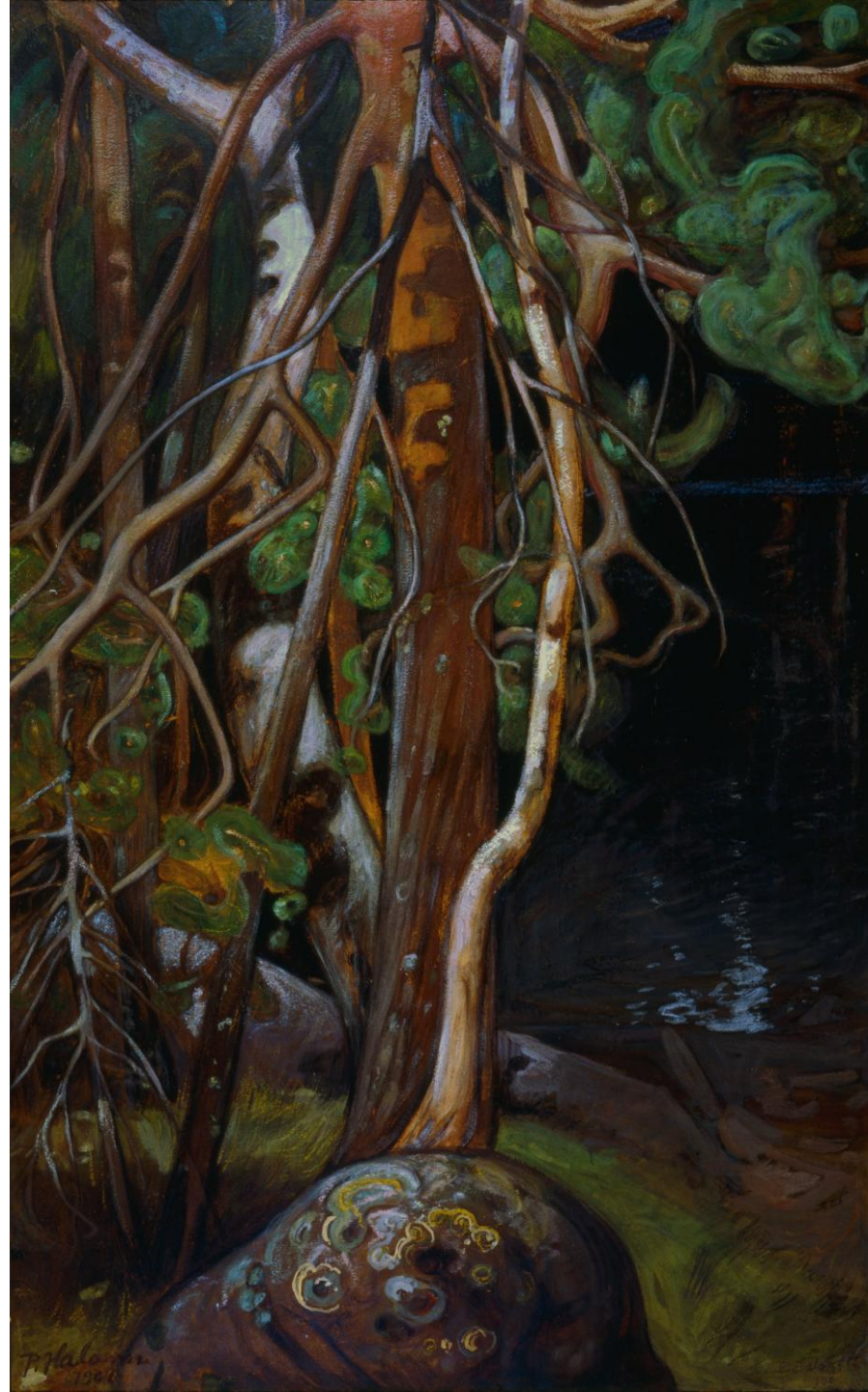

SALI I HARMAALLA ALUEELLA

Runsaat 300 vuotta sitten matemaatikko **Isaac Newton** (1642–1727) suuntasi auringonsäteen prismaan, josta se taittui spektrin kuudeksi väriksi: punaiseksi, oranssiksi, keltaiseksi, vihreäksi, siniseksi ja violetiksi. Kokeellaan Newton loi perustan ymmärryksellemme valosta ja väristä: väri on valon eri aallonpituuksia.

Suomessa vuodenkierto vaikuttaa valon määrään ja sitä myötä meitä ympäröivään värimaailmaan: keväällä ja kesällä maisema on kirkas ja kontrastit ovat voimakkaita, kun taas syksyllä ja talvella luonnon väripaletti on niukempi. Tämän salin teoksissa voi nähdä, miten Pohjolalle tyypillinen valo on vaikuttanut kuvataiteeseen eri aikoina.

Pekka Halonen: Syksy (1901) öljy kankaalle

SALI I HARMAALLA ALUEELLA

Roland Perssonin *Hope and Glory* -veistos kuvaa elefanttia eläimen todellisessa koossa. Veistoksen mallina on ollut täytetty norsu, joka aikanaan on palvellut sirkuselefanttina.

Veistos on tehty valamalla: juokseva silikonin on kaadettu muottiin ja kun silikonin on jähmettynyt, on muotti poistettu sen ympäriltä. Taiteilija on viimeistellyt teoksen työstämällä silikonivaloksen pintaa eri tavoin.

Sirkus on hauska ja jännittävä paikka meille ihmisille, mutta millaisena norsu mahtaa sen kokea? Mikä tunnesana mielestäsi kuvaa tätä teosta?

Roland Persson: *Hope and Glory* (2016)
silikonivalos

SALI 2 SISÄISEN MAAILMAN VÄRIT

Johann Wolfgang von Goethe (1749–1832) julkaisi vuonna 1810 teoksen *Zur Farbenlehre* (Värioppi), joka on yksi ensimmäisistä järjestelmällisistä väriopin tutkimuksista. Goethe käsittelee väriä kokonaisvaltaisena, kulttuuriin ja luontoon sidottuna ilmiönä, jossa havaitsija osallistuu värin syntyyn.

Goethe tarkastelee myös värin psykologisia vaikutuksia eli sitä, miten väri vaikuttaa kokijaan. Hänen teoriasa vaikutti vahvasti maalaustaiteen kehittymiseen. Modernistit hylkäsivät ulkoisen todellisuuden jäljittelyn ja kääntyivät tutkimaan sisäistä maailmaa. Värien, viivojen ja muotojen väliset jännitteet ja rytmit nousivat tärkeään asemaan.

SALI 2 SISÄISEN MAAILMAN VÄRIT

Abstraktissa eli ei esittävässä taiteessa pääosassa ovat väri, viiva ja muoto. Abstrakti maalaus ei siis esitä mitään, mutta juuri siksi siinä voi nähdä melkein mitä vain. Myös teoksen nimi voi antaa avaimet kuvan tulkitsemiseen.

Abstraktin maalauksen voi tehdä jakamalla paperi maalarinteipillä erimuotoisiin osiin ja maalaamalla alueet eri väreillä. Kun maali on kuivunut, voit varovasti irrottaa teipin paperista.

Ole Kandelin: *Yöllinen vaellus* (1946) öljy ja tempera pahville

SALI 2 SISÄISEN MAAILMAN VÄRIT

Maalausta voi purkaa eli analysoida esimerkiksi tarkastelemalla värejä ja kuvaelementtejä. Valitse huoneesta teos ja tutki:

Löydätkö päävärejä (punainen, sininen, keltainen)?
Entä vastaväripareja (punainen-vihreä, sininen-oranssi, keltainen-violetti)?

Katso maalausta matemaatikon silmin:
minkälaisia geometrisiä muotoja, lukuja tai suhteita kuvasta löytyy?

Otto Mäkilä: *Outo maa* (1929) öljy kankaalle

SALI 2 SISÄISEN MAAILMAN VÄRIT

Otto Mäkilä (1904–55) syntyi Turussa 120 vuotta sitten. Hän opiskeli Turun taidemuseossa toimineessa Piirustuskoulussa vuosina 1920–24. Jatko-opinnot Pariisissa 1930-luvun alussa merkitsivät käännekohtaa Mäkilän taiteessa: hän luopui näkyvän todellisuuden jäljentämisestä ja alkoi kuvata teoksissaan omaa mielikuvitusmaailmaansa. Tyyliuuntaa kutsutaan surrealismiksi (ransk. *surréalisme*, 'ylitodellisuus').

Useissa Mäkilän teoksissa liikutaan autioilla hiekka-aavikoilla, unen ja valheen rajamailla. Saattaa olla, että monen aikalaisensa tavoin Mäkilä oli inspiroitunut muinaisesta Egyptistä: Faarao Tutankhamonin haudan löytyminen 1922 aloitti todellisen Egypti-kuumeen.

SALI 3 VÄRIEN TIEDE

Helene Schjerfbeck (1862 – 1946) on suomalainen taidemaalari, joka syntyi 160 vuotta sitten. Hän opiskeli kuvataidetta ensin kotikaupungissaan Helsingissä ja myöhemmin myös Pariisissa.

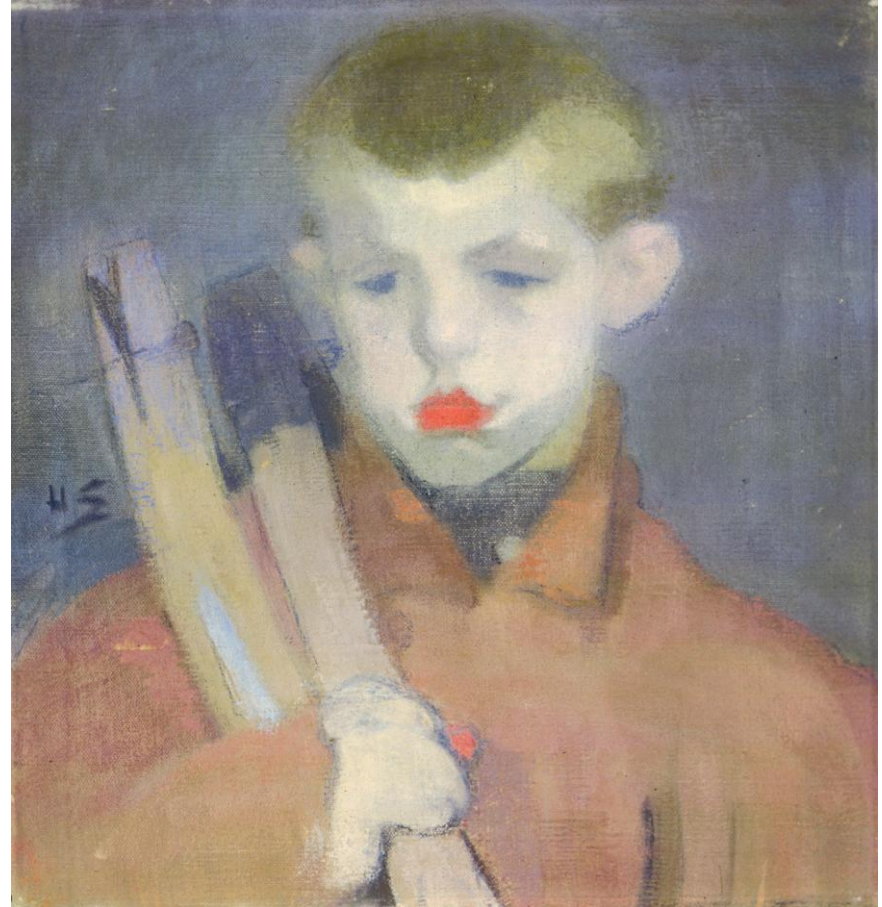
1900-luvun alussa Schjerfbeck muutti Hyvinkäälle. Siellä hän tutustui naapuritalossa asuneeseen Sahrmanin perheeseen. Perheen poika, **Einar Sahrman**, kävi auttamassa taiteilijaa veden kantamisessa ja puiden pilkkomisessa.

Halkopoika II -maalauksessa Einar on kuvattu viileästä ulkoilmasta tulleen: kädessä on paksut rukkasen ja olalla kaksi kirvestä. Schjerfbeckillä oli tapana korostaa yksityiskohtia voimakkailla väreillä: Einarin punaiseksi maalatut huulet alleviivaavat maalauksen viileän siniharmaata värimaailmaa.

SALI 3 VÄRIEN TIEDE

Tutki maalauksen värimaailmaa:
millaisista väreistä kuva syntyy? Millaisia
väriaksentteja, eli kuvasta voimakkaasti
erottuvia, pieniä värialueita löydät
Schjerbeckin maalauksista?

Minkä ikäinen Einar voisi olla? Minkä
ikäisenä nykyään lapset saavat käyttää
kirvestä tai hakata halkoja? Miten lapset
osallistuvat kotitöihin nykyään?

Helene Schjerfbeck: *Halkopoika II* (1911) öljy kankaalle

SALI 3 VÄRIEN TIEDE

Alfred William Finch (1854 – 1930) syntyi Belgiassa 170 vuotta sitten. Hän oli keraamikko ja taidemaalari ja muutti Porvooseen, jossa hän oli mukana perustamassa Iris-keramiikkatehdasta.

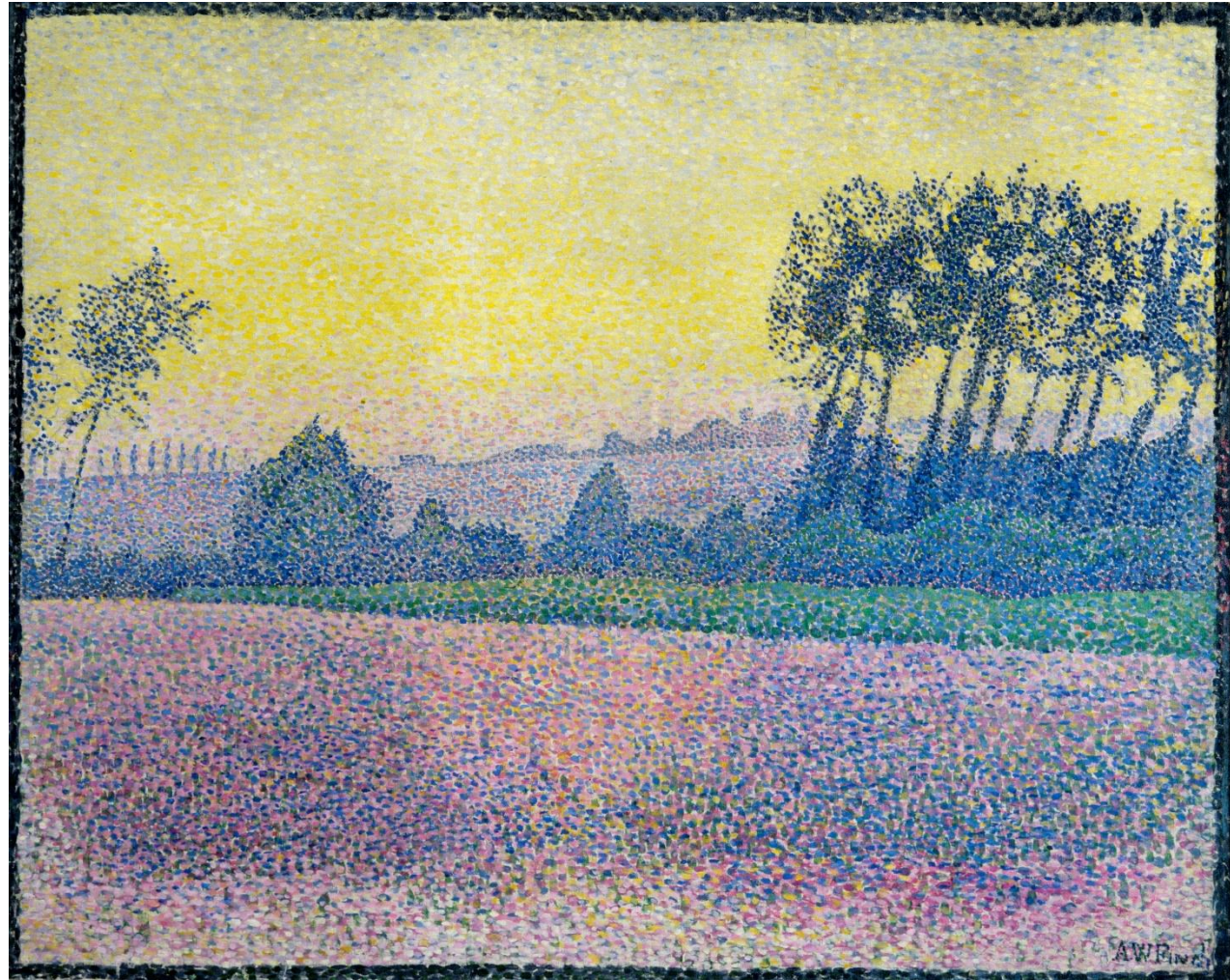
Finch oli innostunut niin sanotuista puhtaista väreistä, eli väreistä, joita ei ole murrettu muilla väreillä. Hän ei siis sekoittanut värejä paletilla, vaan maalasi kankaalle eri väreisiä täpliä, pilkkuja tai lyhyitä siveltimenvetoja niin, että vaikutelma sekoittuneesta väristä syntyy vasta katsoessa.

Yksityiskohta teoksesta: Alfred William Finch: *Auringonlaskun maisema* (1892) öljy kankaalle

SALI 3 VÄRIEN TIEDE

Miten värejä on käytetty syvyyksivaikutelman luomiseen? Miten lähellä ja kaukana olevien kohteiden värit eroavat toisistaan? Entä miten varjot on luotu värien avulla?

Alfred William Finch: *Auringonlaskun maisema* (1892) öljy kankaalle

SALI 3 VÄRIEN TIEDE

Vilho Sjöström (1873 – 1944) sovelsi puhtaan paletin ideaa talviseen maisemaan. Auringonvalon kulmasta riippuen lumen ja jään maisemaa voi värittää lähes kaikki sateenkaaren sävyt.

Jäälohkareita sahattiin talviaikaan ja säilöttiin eristävän sahanpurun alle. Jää säilyi siellä kesään saakka ja sitä voitiin lämpimään vuodenaikaan hyödyntää maidon ja muiden elintarvikkeiden kylmänä pitämiseen esimerkiksi kuljetusten aikana. Maalaus on siis ajalta ennen jääkaappeja tai kylmäkuljetusautoja.

Mitkä värit ovat lämpimiä? Entä kylmiä? Miten väri vaikuttaa keholliseen kokemukseen?

Vilho Sjöström: *Maaliskuun aurinkoa* (n. 1910) öljy kankaalle

SALI 4 PIMEÄN VÄRIT

Hilma Westerholmin muotokuva on maalattu mallin omassa kodissa. Keltaisessa nojatuolissa istuva nainen nojaa kohti katsojaa ystävällinen ilme kasvoillaan. Huoneen tumma värimaailma ja pehmeä sisustus luovat turvallisen ja kotoisan tunnelman. Myös malli näyttää viihtyvän ympäristössä. Muotokuvan on maalannut Hilma Westerholmin ystävä, taidemaalari **Elin Danielson-Gambogi**.

Millaisista väreistä
sinulle tulee kotoisa,
turvallinen tai
rauhallinen olo?

Elin Danielson-Gambogi: *Hilma Westerholm* (1888) öljy kankaalle

SALI 5 VÄRI TAITEILIJAN SILMIN

Oma väripaletti ja tapa käyttää värejä on tärkeä osa taiteilijan ilmaisua ja identiteettiä.

Näyttelyn taiteilijat ovat kuvanneet suhdettaan väriin muun muassa näin:

Jussi Goman kertoo kiinnittävänsä paljon huomioita värin materiaalisuuteen; struktuuri, kiiltoaste ja materiaali vaikuttavat siihen, miten väri välittyy. Hän luonnehtii väriä yhdeksi tärkeimmäksi maalauksen elementiksi; se luo tunnelman ja on osa sommitelmaa.

Emma Sarpaniemen taiteellisen työskentelyn lähtökohta on usein väri ja värien keskinäinen leikki tai tanssi; mitä värejä on miellyttävä katsoa, mitkä taas luovat jännitteitä.

Silja Rantanen on tutkinut värin olemusta läpi tuotantonsa. *Mitä tiedän Buranosta* on taiteilijan omiin kokemuksiin ja muistiin pohjaava kartta, jonka hän on luonut Buranon saaresta muistiinpanojen pohjalta.

yksityiskohdat teoksista:
Jussi Goman: *Don't Go Chasing Waterfalls* (2016)
Emma Sarpaniemi: *Self-portrait Wearing Red Socks* (2022)
Silja Rantanen: *Mitä tiedän Buranosta* (1998)